

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

16 mei 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDSE EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag om uitleg van de heer Frans Ramon tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de convenants met gemeenten

Vraag om uitleg van de heer Frans Ramon tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een beleid van sensibilisatie en educatie

Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

Woensdag 16 mei 2001

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Freddy Sarens

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.19 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Frans Ramon tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de convenants met gemeenten

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Ramon tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de convenants met gemeenten

De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we delen de bezorgdheid om het Vlaamse draagvlak voor ontwikkelingssamenwerking zo breed mogelijk te maken. We hebben soms de indruk dat we wat aan de zijlijn bezig zijn, maar het is onze bedoeling om op de hoofdweg te komen. Het doel van mijn twee vragen om uitleg is om ontwikkelingssamenwerking op de agenda te plaatsen en te vragen naar een stand van zaken.

In de beleidsbrief Ontwikkelingssamenwerking staat dat u in 2001 het lokaal beleid inzake internationale samenwerking wilde promoten, stroomlijnen en van eigen aandachtspunten voorzien. Belangrijk daarbij zijn de kwaliteit en de geïntegreerde aanpak. Via convenants wilde u de gemeenten stimuleren.

In een recente gedachtewisseling hebt u aangegeven dat u gemeenten zou erkennen op basis van wat ze presteerden. U zou andere gemeenten stimuleren om een beleidsvisie te ontwikkelen op het

vlak van internationale samenwerking. Voor de uitwerking van dit beleid werd 100 miljoen frank ter beschikking gesteld. Daar kan al een en ander mee gebeuren.

Daarom wil ik volgende vragen stellen. Zijn er momenteel al convenants afgesloten met gemeenten ? Zo ja, op basis van welke criteria werden gemeenten geselecteerd ? Hoe werd hiervoor samengewerkt met de VVSG ? Wat is de inhoud van de convenants ? Welk bedrag is tot op heden besteed van die 100 miljoen frank ? Als er nog geen convenants zijn afgesloten, stel ik dezelfde vragen maar in de voorwaardelijke wijs. Tot slot, hoe worden gemeenten gestimuleerd om een beleidsvisie te ontwikkelen ?

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit me graag aan bij de vragen van de heer Ramon. Het is inderdaad zo dat ontwikkelingssamenwerking tijdens deze zittingsperiode weinig aan bod is gekomen in de commissie. De vragen van de heer Ramon zijn dan ook erg pertinent.

In Vlaanderen is er weinig beweging op het vlak van ontwikkelingssamenwerking. Er wordt enkel over gepraat in november tijdens 11.11.11. In elke gemeente wordt dan wel iets gedaan.

– *De heer Luc Van den Brande, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Nochtans zijn er volgens mij voldoende middelen beschikbaar om een ontwikkelingsbeleid te voeren. De vraag is of de middelen die in de begroting zijn voorzien, daadwerkelijk worden besteed. We kunnen het daar straks over hebben tijdens de bespreking van de begrotingsaanpassing.

Hostekint

Mijnheer de minister, ik heb uw plannen destijds toegejuicht. U sprak van samenwerkingsontwikkeling in plaats van ontwikkelingssamenwerking. Dat vond ik een goed model. U deed een oproep aan iedereen in Vlaanderen, dus zowel aan de regering, de gemeenten als aan de burgers, om samen te werken om tot ontwikkeling in het Zuiden te komen. Uw ideeën zijn erg origineel, maar wat komt er concreet van terecht? Verder sluit ik me aan bij de vragen van de heer Ramon.

De voorzitter : De heer Sarens heeft het woord.

De heer Freddy Sarens : Ik wil me ook aansluiten bij de pertinente vragen van de heer Ramon. Bij de bespreking van de begroting en de voorstellen van de minister hebben we nogal wat kritische bedenkingen geformuleerd. Het initiatief kwam ons inziens nogal laat omdat de begrotingen van de gemeenten reeds waren opgemaakt. We vragen dan ook naar een stand van zaken. Als er convenants zijn afgesloten, waarover gaan die dan?

Een tweede punt van kritiek was dat er in heel wat steden en gemeenten comités van vrijwilligers bestaan die op een deskundige manier vanuit NGO's worden begeleid. De dynamiek bestaat dus al. Zijn er afspraken gemaakt met die bestaande comités of zijn er parallelstructuren ontstaan?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, op dit ogenblik zijn er nog geen convenants inzake ontwikkelingsamenwerking ondertekend. De reden daarvoor is dat er eerst een kader en kwaliteitsstandaard moest worden uitgewerkt waarbinnen we deze convenants met de gemeenten konden afsluiten. Dat werd in nauwe samenwerking met de administratie en de VVSG opgesteld en is verleden week afgerond. De planning stelt voorop dat in de loop van volgende week alle gemeenten zullen worden aangeschreven. Daarbij peilen we naar hun interesse om deel te nemen aan de proeffase van dit convenantenbeleid.

Het ligt in mijn bedoeling om tegen het einde van september de gemeenten te selecteren die zullen deelnemen aan de eerste fase van dit project. Deze gemeenten zullen worden geselecteerd uit gemeenten die op vrijwillige basis wensen mee te werken en die, indien mogelijk, over het hele Vlaamse grondgebied verspreid zijn. Verder moeten ze naar grootte, inwonersaantal en landelijke of stedelijke situering voldoende verscheidenheid hebben.

Het convenant, dat in een eerste fase een termijn van drie jaar zal bestrijken, zal het vooruitgangstraject beschrijven dat dient te worden afgelegd. Hierin zullen tussentijdse ijkpunten en de te bereiken resultaten worden geformaliseerd. Ook de wijze van opvolging, bijsturing, monitoring en controle zullen worden opgenomen. De bedoeling is door een intense samenwerking met de geselecteerde gemeenten te komen tot een decretaal kader dat aangepast en realistisch is en toch voldoende kwaliteitsgaranties biedt. Dit decretaal kader kan in het vooruitzicht worden gesteld voor 1 januari 2004.

De gemeenten worden op twee manieren gestimuleerd om een eigen beleidsvisie inzake ontwikkelingsamenwerking en samenwerkingsontwikkeling te ontwikkelen. Enerzijds vergt het proces van samenwerking met een partner uit het Zuiden bijzondere vaardigheden. Die zijn niet zomaar voorhanden bij onze gemeentelijke mandatarissen en functionarissen. Daarom zal de VVSG, in samenwerking met organisaties als het Centrum voor Intercultureel Management en Internationale Communicatie, maar ook 11.11.11 en andere, een vormings- en begeleidingspakket aanbieden. In eerste instantie zal dit openstaan voor de geselecteerde gemeenten van de inloophase. Na een evaluatie kan dit aanbod worden gericht tot alle geïnteresseerde gemeenten die in de toekomst wensen in te gaan op het convenantsbeleid.

Daarnaast zal ook de Vlaamse overheid een niet onbelangrijke impuls geven door de manier van werken. Het is fout te denken dat een gemeente zomaar de kwaliteitsstandaard kan bereiken en zo aan het traject kan beginnen om de gewenste samenwerkingsprojecten met de zuster gemeenten op te zetten. Er gaat dus ook aandacht naar het traject om deze kwaliteitsstandaard te bereiken. Dit zal enkele jaren van stelselmatige opbouw vergen. Daarom hebben we in ons kader voorzien in een stappenplan om deze kwaliteitsstandaard te bereiken. Ook dit stappenplan zal worden gefinancierd, maar omdat de Vlaamse overheid het eigen gemeentelijke initiatief van uitzonderlijk belang vindt en ze geenszins een plaatsvervangende rol wenst te spelen, zal de gemeente in eerste instantie zelf het initiatief moeten ontplooiën, zonder dat hier enige tegemoetkoming tegenover staat. De Vlaamse overheid zal pas financieel over de brug komen als gemeenten een bepaald niveau hebben bereikt en uitdrukkelijk de intentie hebben geuit om de kwaliteitsstandaard te bereiken.

Willen de gemeenten in de toekomst dus aanspraak maken op een financiële tegemoetkoming

Anciaux

vanwege de Vlaamse overheid, dan zullen ze zelf eerst enige bereidwilligheid aan de dag moeten leggen. In dit stadium kunnen ze wel rekenen op de inhoudelijke en procesmatige begeleiding van de VVSG. De VVSG is tot nu toe heel nauw betrokken geweest bij dit proces. De vereniging heeft mee vorm gegeven aan het kader en de kwaliteitsstandaard. Momenteel wordt er gewerkt aan een overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VVSG om dit proces in de toekomst mee te begeleiden en te ondersteunen.

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is inderdaad belangrijk eerst een kader en een kwaliteitsstandaard op te stellen alvorens te beginnen met die convenants. Ik ben ook blij dat u een tijdpad aangeeft bij wat er zoal gaat gebeuren. Er is de ondersteuning van de gemeenten, door enerzijds de vorming van mandatarissen en anderzijds de begeleiding in dat stappenplan en dat traject. Ik vind dit heel interessante initiatieven. Blijkbaar was ik wat te vroeg met mijn vragen, maar we krijgen nu toch een idee van wat er op stapel staat. Toch had ik nog een bijkomende vraag : krijgt het provinciale niveau ook een plaats bij deze werking ? Wordt dit er ook bij betrokken ?

Minister Bert Anciaux : Op dit ogenblik hebben wij niet in een rol voorzien voor het provinciale niveau.

De voorzitter : De heer Sarens heeft het woord.

De heer Freddy Sarens : Ik stel vast dat wat ik had voorspeld bewaarheid wordt. Dat bedrag van 100 miljoen frank wordt niet uitgegeven. Er gebeurt dit jaar niets mee, althans niet binnen dit kader. Men voorziet ergens in de toekomst in een decretaal kader voor het besteden van 100 miljoen frank. Nu krijgen we alleen maar procedures te horen, maar ook weer niets over de inhoud. Wat houdt die kwaliteitsstandaard in ? Misschien zijn anderen wel tevreden met dit antwoord, maar ik vind dat we niets hebben vernomen.

Minister Bert Anciaux : Dat bedrag van 100 miljoen frank zal dit jaar wel worden besteed. We hebben daartoe wel degelijk in een heel kwaliteitskader voorzien. Mijnheer de voorzitter, de documenten die momenteel klaar zijn, zal ik binnen enkele weken ter informatie overmaken aan de commissie. Natuurlijk zal dit decreet niet gebaseerd zijn op

het bedrag van 100 miljoen frank. Dat heeft men verkeerd begrepen. Op dit ogenblik zullen we dat bedrag in een aanloopfase besteden, via een reglement. Maar het is onze bedoeling de middelen voor deze gemeentelijke convenants te laten stijgen, op het ogenblik dat het decreet van toepassing is, maar ook al volgend jaar. Er zal dus sprake zijn van een groter bedrag dan die som van 100 miljoen frank die daartoe momenteel is gereserveerd. In 2002 moet de verdere fase worden ontwikkeld, moet er een groei zijn, om vervolgens te komen tot het decreet. In 2004 zullen we mijns inziens met een voldoende groot bedrag kunnen werken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Frans Ramon tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een beleid van sensibilisatie en educatie

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Ramon tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een beleid van sensibilisatie en educatie.

De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, mijn tweede vraag sluit enigszins aan bij de eerste. Ook hier komt het aspect van het maatschappelijk draagvlak aan bod.

Via sensibilisering en educatie kan men werken aan het verruimen van dit draagvlak met mensen die geïnteresseerd zijn in de problematiek. In het begin van dit jaar bleef men vrij vaag over dit element : het was toen niet duidelijk hoe dit beleid zou worden uitgestippeld. Men verwees toen naar een studie die een belangrijk element zou vormen bij het uittekenen van dat beleid.

Daarom wil ik daar even stil bij staan, want de studie is af. Wat waren de hoofdlijnen die eruit naar voren kwamen ? Welke impact heeft die studie op het te voeren Vlaamse beleid ? In 2000 was binnen het gedeelte over educatie enerzijds gekozen voor een tegemoetkoming bij ingediende projecten, anderzijds voor specifieke initiatieven. Wordt deze koers ook aangehouden in 2001 ? Blijkt uit die stu-

Ramon

die dat dit de goede weg was ? Welke accenten bevatte die studie die het beleid wat kunnen sturen ?

Ik had ook een vraag over het budget. Het gereserveerde bedrag van 50 miljoen frank vloeiende voort uit de vuistregel dat best 10 percent van het budget wordt besteed aan educatie. Ik hoor echter dat het horizontale beleid heel wat minder zal genereren dan waarin was voorzien. Eerst had ik gehoopt dat het budget voor educatie zou worden opgetrokken, maar ik vrees dat ik al blij zal mogen zijn als er sprake is van 50 miljoen frank.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wat ik wil zeggen overschrijdt enigszins het bestek van deze vraag. Ik kreeg net een antwoord over het geld dat Vlaanderen besteedt aan communistisch Cuba. Antwerpen heeft niet gewacht op de hulp van de Vlaamse Gemeenschap, die het zeker nodig heeft. De stad heeft zelf een initiatief genomen, in de persoon van schepen Sörensen, die zich nog meer ter linkerzijde situeert dan Agalev.

Zij nam het initiatief om de hulp van de stad Antwerpen te beperken tot Cuba. Dat was uitgesproken politieke hulp. Het ging zozegzegd over de geschiedschrijving. Iedereen weet wat het betekent als communisten geschiedenis gaan schrijven. Zelfs wie de grootste sympathie heeft voor die moordregimes, moet dat toegeven. U kent wel de geschiedenisboeken uit Rusland, communistisch Duitsland of Cuba. Is het dan nodig dat een stad deze vrijheid gelaten wordt ? We weten natuurlijk welke coalitie er aan de macht is in Antwerpen, en zeker mevrouw Sörensen zit uiterst links.

Er wordt gebruikgemaakt van niet onaanzienlijke middelen – 20 miljoen frank – van de stad Antwerpen om een ambtenaar, die toegeeft dat hij communist is, naar Cuba te sturen, teneinde daar een verbond te vestigen tussen bepaalde uiterst linkse krachten en het regime van Cuba. Ik wil daar niet over discussiëren, want ik weet dat sommigen hem aanbidden, maar in Cuba is Castro tot op vandaag aan het moorden. Hij pleegt nog steeds gemiddeld twee tot drie moorden per dag, en in het begin van zijn regime heeft hij honderdduizend mensen vermoord. Nu wordt hij geholpen door het sekstoerisme, dat bij Europese toeristen welig tiert. De meisjes zijn er bijzonder mooi en de muziek is er bijzonder meeslepend. Dat is het enige criterium dat dat soort mensen nog handhaaft.

Zodra even het toezicht verzwakt van mevrouw Vanderpoorten, tot wie ik zeker nog een interpellatie zal richten, wordt in de grootste stad van Vlaanderen meteen sektarisch-marxistisch geageerd, en gaat een ambtenaar zo ver te zeggen dat hij inderdaad communist is, en dat hij dat als ambtenaar van de stad Antwerpen zoveel kan zijn als hij maar wil. Dat is natuurlijk juist, maar het betekent niet dat de bevolking van Antwerpen belastingen moet betalen om communistische agitators naar Cuba te sturen. In het beste geval gaan die daar hun doctrine meedelen, in het slechtste geval gaan ze daar inspiratie opdoen om hun stellingen hier te herhalen. Ik zal een Cubaans regime in Antwerpen niet lang overleven, dus ik ben persoonlijk geïnteresseerd en bezorgd.

Mijnheer de minister, denkt u niet dat het aangegeven is om toezicht te houden op de manier waarop bepaalde uiterst linkse gemeentebesturen dit interpreteren ? Waarom moet Cuba, dat miljarden dollars heeft gekregen van Sovjet-Rusland, nu op de eerste plaats komen voor de Vlaamse Gemeenschap, terwijl Latijns-Amerika zo groot en dynamisch is ? Alles gaat daar vooruit. De vrijmarkteconomie wint er steeds meer veld, zodat de bevolking meer welvaart en een beter onderwijs krijgt. Waarom moet het accent uitsluitend liggen op die moordenaarsbende van Cuba ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, de eerste vraag van de heer Ramon met betrekking tot het beleid inzake sensibilisatie en educatie betrof de studie. De studie geeft een overzicht van 337 sensibilisatieprojecten in Vlaanderen, en brengt in kaart wat er bestaat aan bijzondere initiatieven inzake sensibilisatie. De opdracht van deze studie bestond er alleen in een globaal overzicht te geven van de bestaande initiatieven van sensibilisatie en educatie, en niet de witte vlekken te detecteren en oplossingen te suggereren. Ik heb zelf getracht om uit de studie conclusies te trekken omtrent de hiaten in het bereik van de huidige inspanningen en in het bespelen van bepaalde media.

Wat wel vaststaat is dat de doelgroep jeugd het meest bevraagd wordt. Een minderheid richt zich tot scholen, ondernemers, leraars in opleiding en jeugdleiders. Hoewel er in de meeste projecten is voorzien in een gedeelte over de media, wordt er tot op heden nog zeer weinig gebruik gemaakt van moderne media zoals internet. De meest gebruikte actievorm in de projecten is het gewone vormingswerk. Campagnes en bewegingswerk worden nog vrij weinig aangewend. Het blijkt dus dat de be-

Anciaux

staande initiatieven nog lang niet iedereen bereiken en dat de doelgroepen voor projecten omtrent sensibilisatie en educatie moeten worden opgetrokken zodat ook de gewone mens in de straat zou worden bereikt. Ook de verscheidenheid aan werkvormen moet worden gestimuleerd.

Studies op Europees niveau bevestigen dat de impact en de perceptie van sensibilisatie in Vlaanderen bijna marginaal is, en om en bij de 10 percent ligt. Hoewel deze studies slechts steekproeven zijn, geven ze toch een indicatie van de situatie en helpen ze ons bij het uittekenen van een nieuwe Vlaamse visie op het vlak van samenwerkingseducatie.

Uw tweede vraag betrof de krijtlijnen. Met de huidige sensibilisatieacties bereiken we slechts een klein deel van de bevolking. Met het oog op een breder bereik dringt zich een vernieuwing op van de methodes, en misschien ook van de onderwerpen. Samenwerkingseducatie legt hiervoor de basis in Vlaanderen. Ze richt zich tot de brede bevolking.

Om de toekomstige generaties op een gepaste manier te informeren en te sensibiliseren, is samenwerkingseducatie in het onderwijs – de zogenaamde internationale opvoeding – onontbeerlijk. We stellen echter vast dat we als overheid extra aandacht moeten besteden aan het ter beschikking stellen van voldoende creatieve en aan alle groepen aangepaste leermiddelen. Speciale aandacht moet uitgaan naar jongeren tussen veertien en achttien jaar, een extra moeilijk te bereiken doelgroep.

Vernieuwing is ook nodig om te kunnen inspelen op de snelle veranderingen in de snel evoluerende samenleving. Mondialisering, razendsnelle evoluties in de communicatie- en mediawereld, zapcultuur en de effecten daarvan op de mensen en de maatschappij, noodzaken tot het ontwikkelen van een eigentijdse methodiek en eigentijdse activiteiten.

Zonder het nut van verdere reflectie en de evaluatie van de methodes in twijfel te trekken, wil de Vlaamse overheid nu al een eerste aanzet geven, en de noodzakelijke vernieuwing stimuleren. Daarom zal bij de besteding van het budget sensibilisatie en ontwikkelingseducatie, voorzien voor 2001, voorrang worden gegeven aan projecten die op een of andere manier deze vernieuwing onderschrijven. Daarbij wordt gedacht aan projecten die in belang-

rijke mate inspelen op de evolutie in de communicatie- en mediawereld enerzijds, of aan projecten die tot doel hebben te komen tot een vernieuwde aanpak ten aanzien van een breed publiek anderzijds. We gaan er ook van uit dat initiatieven met een participatief karakter meer invloed hebben op de doelgroep.

Omdat iedere doelgroep een specifieke aanpak vraagt, is het om resultaat te halen noodzakelijk dat gericht wordt gewerkt. Daarom moet in de projectaanvraag de doelgroep in elk geval duidelijk worden omschreven, en moet worden aangegeven waarom de gebruikte methode geschikt is om deze doelgroep te bereiken. Verder moet duidelijk worden aangegeven welke doelstellingen worden beoogd en hoe de resultaten zullen worden gemeten en geëvalueerd. Voorbeelden daarvan zijn : interactieve projecten die in belangrijke mate gebruik maken van het internet, projecten met een specifieke opmaak en inhoud gericht op jongeren, media-gerichte projecten voor een breed publiek, projecten die zich op een originele manier inschakelen in activiteiten voor een breed publiek, en projecten die inspelen op de specifieke leefwereld van hun doelgroep.

De doelstellingen van samenwerkingseducatie zijn ambitieus. Niettemin vormen ze een noodzakelijke voorwaarde voor de Noord-Zuidsamenwerking en -dialoog. Dit jaar selecteren we voorstellen die innovatief zijn of zich richten op een breed publiek. Voor 2002 plannen we een algemene oproep tegen eind februari 2002.

De vraagsteller stelt terecht dat idealiter 10 percent van het totale budget van Ontwikkelingssamenwerking wordt besteed aan sensibilisatie. Ik sluit me daarbij aan. Voor het jaar 2001 besteden we rechtstreeks 330 miljoen frank eigen middelen, plus 207,4 miljoen frank in samenwerking met de andere Vlaamse ministers. Samen is dat 537,4 miljoen frank. Ons budget van 50 miljoen frank voor sensibilisatie is net iets minder dan die 10 percent.

Voor volgend jaar neem ik me voor om de middelen globaal te verhogen, en de middelen voor sensibilisatie te verhogen in het verlengde daarvan. Ik streef ernaar om ook hier de tienpercentregel toe te passen.

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb de studie blijkbaar iets anders ingeschat. U zegt dat het veeleer gaat om een overzicht van wat er bestaat. Dat moet

Ramon

normaliter ook als beleidsinstrument kunnen dienen. U hebt dan ook aangegeven waar u tekorten ziet en welke bijstellingen u nodig acht.

Ik onthoud de twee hoofdlijnen voor de initiatieven : innovatie en gerichtheid op een breed publiek. Dat is goed, maar in het uitschrijven van een beleid moeten we verder durven gaan. Er kan worden bijgestuurd naargelang de resultaten van de studie. Een beleid moet echter verder gaan. Ik hoop dat daar in de toekomst aan zal worden gewerkt.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, ik wil nog een aanvullende opmerking maken. De studie die werd uitgevoerd, is een opvallend goedkope studie in vergelijking met heel wat andere. Ze kost slechts 1,1 miljoen frank. We krijgen een schitterend overzicht van alle genomen initiatieven, wat een nuttige inventarisatie is. De administratie heeft daar voldoende lessen uit kunnen trekken om het kader vast te leggen waarin we het beleid inzake educatie en sensibilisering wensen uit te vergroten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.50 uur.*
